

## Papež Jan Pavel II. se pomocí Ukrajinu vyléčil z rakoviny prostaty (asi 15 až 20 let před svou smrtí – Dr. Nowicky si už nepamatuje přesně). Zaslal panu Nowickému a jeho rodině osobní požehnání.

jekčnímu použití. Po dlouhých diskuzích byl nakonec ochoten cennou tekutinu poskytnout.

Zbývala jen otázka, jak dostat přípravek k bratrovi, který už byl v nemocnici. Protože bylo jasné, že žádný z doktorů nebude ochoten podat rakovinovému pacientu naprosto neznámý zelený extrakt, Nowicky začal schovávat injekce do jablek. Každý den pak tajně dal bratrovi jednu injekci na toaletě nemocnice, zatímco přítel držel hlídku před dveřmi.

Wolodymyr prodělal silné reakce s teplotami kolem 40 °C, ale jeho stav se zlepšil a z nemocnice jej brzy propustili. Wassil mu pak dával vlašovičnickové injekce ještě další dva měsíce. Test v nemocnici o několik týdnů později prokázal, že metastázy zmizely a nádor se zmenšil. Tehdy řekl ošetřující lékař, že to je medicínský zázrak. Wolodymyr žil ještě 40 let a zemřel ve vysokém věku. Tenkrát byl tento extrakt podáván několika desítkám lidem, ale pouze u dvou zabral. Bratr Wolodymyr byl jedním z nich.

Bratrovo vyléčení znamenalo v životě Wassila Nowickeho obrát. Vzdal se práce telekomunikačního inženýra a instruktora a začal pátrat po tajemství *Chelidonium majus* L., což je botanické jméno vlašovičnicku většího.

Navzdory mnoha úspěchům s vlašovičnickovým produktem UKRAIN zůstává Dr. Nowicky realistický: „(Ukrain) nemůže pomoci každému. Nemá stejný dobrý účinek u všech forem rakoviny a ne každý člověk na přípravek zareaguje“. Nowicky není muž mnoha slov. Chce pomáhat lidem trpícím rakovinou a na všechny diskuse o účinnosti svého protirakovinného přípravku prostě odpovídá: „Vyzkoušejte to.“

Na rakovinu celosvětově každý den zemře asi 20 000 lidí – se stoupající tendencí.

Přitom rakovina není nic nového. Dříve, když jsme ještě neměli k dispozici metody vyšetření produkující obrázky, jsme se museli spoléhat na viditelné nebo hmatatelné příznaky. Rakovina proto byla objevena až tehdy, když se nádor už značně vyvinul. Dnes mohou být rozpoznány i sebemenší počátky a podezřelá předběžná stadia.

V boji proti rakovině jsou nejdůležitější 3 formy léčby: chirurgie, chemoterapie a radioterapie. Všechny ovšem mají své limity a značné vedlejší účinky. Nejstarší jsou chirurgické zákroky, které, podle možnosti, jsou ještě často první volbou. Všechny rakovinové buňky se, bohužel, podaří úplně odstranit jen ve velmi málo případech, a to dříve či později může vést k rekurenci a metastázám dělajícím nezbytnou další léčbu. Aby k těmto recidivám nedocházelo, byla vyvinuta radioterapie a chemoterapie.

Obě užívané metody nicméně nerozlišují mezi zdravou a chorobnou tkání, což znamená, že ozáření nebo destruktivním jedům jsou vystaveny i rakovinou nedotčené buňky. Radioterapie růst nádoru zpočátku zpomalí radiací. Tento efekt naneštěstí vydrží jen nedlouho (pokud vůbec). Z dlouhodobějšího hlediska záření tvorbu nádoru nejen dále podněcuje... Proto tu nevzniká jen možnost různorodých iniciálních reakcí a vedlejších účinků, ale i dlouhodobé následky. Tyto formy terapie jsou udržovány při životě v naději, že alespoň zpomalí nebo odročí pustošivý růst nádorů. Každý „měsíc přežití“ je důležitý pro pacienty a hlavně statistiky.

Přiběh chemoterapie začal za první světové války, kdy lékaři rozpoznali, že obávaná chemická zbraň yperit (hořčičný plyn) má inhibiční účinek na růst tumorů. Později vyvinutá substance, mechlorethamin, byla kolem roku 1942 použita v lékařství jako první cytostatikum. Cytostatika narušují metabolické procesy spojené s růstem buňky a buněčným dělením. Z tohoto důvodu jsou obzvlášť ničivé pro rychle rostoucí buňky, jako například buňky vlasových kořínek, buňky sliznice v ústech, gastrointestinálním traktu a kostní dřeni. Nádorové buňky jsou na cytostatika poněkud citlivější než zdravé, protože mají zvýšenou rychlost buněčného dělení a omezené schopnosti oprav. Tento rozdíl byl využit v terapii – v naději, že tyto často vysoce toxické substance budou potírat jen rakovinové buňky. Vždy se ale projeví negativní vedlejší účinky a tyto toxiny ničí a poškozují i zdravé buňky. Nejčastěji jsou zasaženy sliznice gastro-



intestinálního traktu a kostní dřeni produkující nové krvinky. Téměř všechna cytostatika (různou měrou) působí vypadávání vlasů, nevolnost a zvracení a pokles úrovně bílých anebo červených krvinek v krvi. Jednotlivé skupiny aktivních přísad v cytostatikách nad to mají další vedlejší účinky. Dnes je chemoterapie stále jednou z nejobávanějších metod lékařského ošetření a ve skutečnosti je často bráno v potaz, zda nebezpečí úmrtí na tuto formu terapie není mnohem vyšší, než na rakovinu samotnou. Chemoterapie v mnoha případech zanechává destruktivní stopu v celém těle a nezdírká také v mysli. V proslulé NCEPOD studii – 1,115 ze 429 pacientů (27 %), kteří podstoupili paliativní terapii, zemřelo v důsledku chemoterapie, ne na zhoubný nádor.

Problematika nezměrných vedlejších účinků chemoterapie dosud nebyla vyřešena. Až budou selektivně napadeny pouze rakovinové buňky, aniž by současně došlo k ničení zdravých, udělá boj proti rakovině ohromný krok vpřed. K omezení postranních efektů chemoterapie se používá komplex doplňkových ošetření, jako například kortizonové preparáty a léky určené k potlačení nevolnosti a zvracení. Jestliže jsou vedlejší účinky příliš kruté, musí být snížena dávka nebo léčba přerušena.

Byly zkoušeny všechny možné obměny za účelem vypátrat nejdůležitější rozdíl mezi normálními a zhoubnými buňkami, ale žádné nukleové kyseliny ani proteiny neposkytly uspokojivou odpověď. Víme, že dělení rakovinových buněk je nekontrolované a postupuje podle vlastního rytmu v důsledku genetických změn (mutací). Rakovinová buňka se rovněž sama může oddělit z místa původu a prosadit se jinde, kde pokračuje v růstu jako metastáza.

Nedůvěra ke konvenční léčbě rakoviny mezi rakovinovými pacienty a specialisty neustále narůstá. Většina onkologů by pro sebe chemoterapie odmítla. V průzkumu provedeném u 79 lékařů se 58 z nich rozhodlo proti chemoterapii (v případě, že by sami onemocněli rakovinou). Důvod: je to příliš destruktivní a účinkuje jen nedlouho (pokud vůbec). Je více než provokující slyšet, že onkologové by nepřipustili terapii s cytostatiky sami na sobě.

Maligní melanom – vyléčení Ukrajinem po 6 měsících...

